

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

ՄԱՏԵՆԱՇԱՐ ԶԱԿԱԿԻՒԹ ԹԻՒ 7

Վ. ԳԵՂՈՐԳԵԱՆ

Թ. Բ Ի Վ Ա Լ Ե

(ՔՍՐՔՈՒԱԾ)

89.

ՀՐԱՋՎԱՅԻՆ

1998

ԳԼՈՐՈՒԹ

Հայոց պատմութեան համար և աշխարհի պատմութեան համար
Հայ. Մարտի 12 Ծանոթագրութեան համար
976 օգոստուս 2 Տ. ԳԵՐԱԲԵՐՅԱՆ

891.99

9-

ԹՐԻՎԱԼԵ

(ՔԵՐՊՈՒԹԱԾ)

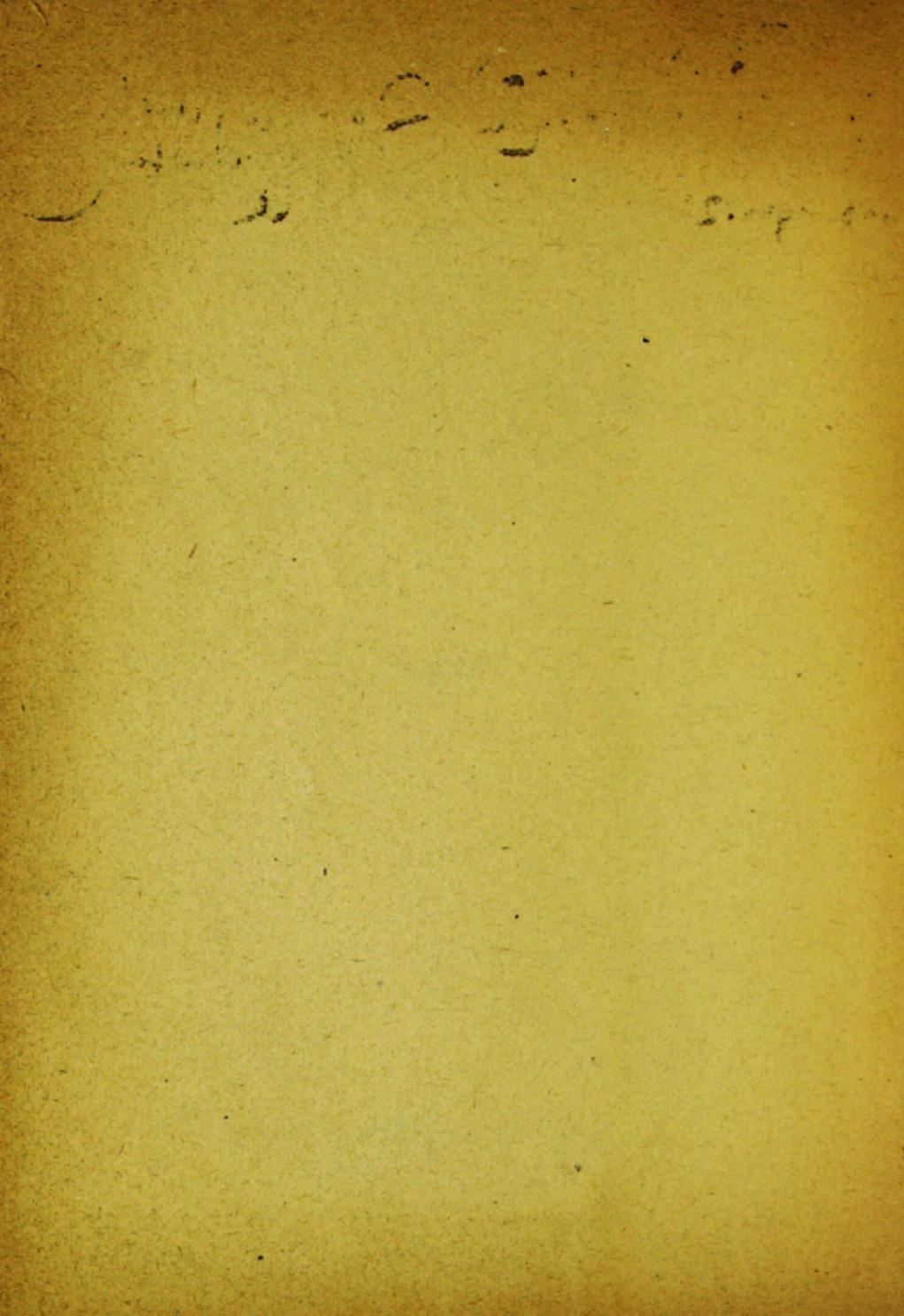
A $\frac{\pi}{1325}$

1928

Տպ. «ՀՐԱԶԴԱՆ»

ԳԵՐԱԲԵՐՅԱՆ

ԹՐԻՎՈԼԵ

Թ Ր Ի Վ Ա Լ Է (*)

Կապոյս եր այդ որ երկինքն
Ու պայծառ.
Արեւը՝ նման գիճիին՝ որ բորբ
Կարասի մը մէջ
Կ'եռայ լուսայեղց :
Տեսա՞ծ եք երբեք
Դուք Վայափիոյ դաւաերն արգաւանդ,
Պշտօր ածուներն Արնեսի լազուարք
Զուրովն ոռոգուած ,
Հողին ընդերթեն հոն և նին եռիք
Հրաբուխներու տանջանար ուժին .
Գարունն հոն սկ' է ,
Ու մարդն երջանիկ ,

(*) Եռաձոր

Գիօերն աստղերուն ներփել պարանցիկ ,
Ու ցերեկը՝ ծով
Արեւին տակ հազար ձաղիկով ...
Պարուն մը այդպիս ,
Ավ սեր , կը յիօե՞ս ,
Մեր մեղրալուսնին
Պացինք միասին
Կտղուցքն արեւին
Եւ այգիներու սիրոյ գինիին
Նրգով տօնելու .
Սերը ի՞նչ խաղց և ,
Ազատ դաշտու
Եւ ձորձորներու
Մեղեսիկ
Ծմակներուն մէջ ,
Կեանքն ուր լուսառեջ՝
Արեգակի պէս
Լուսագես՝
Մ , կը նառագայթե՞...

Կառաւարն ահա իր անիւներուն
Վրայ բաւալուն
Վիրխարի
Ոզի,
Կը սուրայ ուժգին՝
Ու դպրդագին
Կը լեցնէ անջրպեսն իր վիշապածայն
Հզօր
Ճոփնչով . . .
Ու գառագեղին ձողերն երկարէ
Խորտակած հուժկու
Եզ վագրի մը պէս
Մոճչիւններով իր խուլ, աղեկեզ,
Մայրախաղաքին արգանդեն
Անդէն.
Կը նետէ ինքզիքը տափաստաններու
Կանաչ, լայնարձակ
Հորիզոններուն . . .
Ու նեղքած դաշտերն,
Ակօսած լայնոչի
Միջոցն այգաբեր՝
Իր յաղբանակի

Կ'երգէ սիրական
Նրգն հրաշազան։
Այդ օր,
Միշտ աղուոր,
Հոգիդ թեւերուս յանձնած՝ միտսին
Դացինք երազին...

* *

Բիբեսն ահա սիրուն,
Կը վառին կողերն
Ուր արեւն ոսկի
Կը քափէ սիրտն իր,
Բնուրեան ուժին...
Սալարկուած ուղին
Կրածնիք, մատուր պերն դդեակներու
Սիմերն լիզելով,
Լուռ կը սողոսկի
Մառուղիներու ոլորուած մէջին,
Դեպ' կողերն ի վեր դարաւանդներուն,
Ու պարտին վրայ
Նիրհող քաղաքին
Պերնաղիններու նման պչրագեղ,
Դալար պարտէկներ,
Ծոծւորած խայրով,
Ու քոչուններու դայլայլով քաղցրիկ,

Բեղմնաւորութեան երկութեսվն յդի
Կ'ուռին, կը ծաղկի՛ն,
Խնկելով օդը մուտքով երջանի՛կ . . .
Գարուն մը այսպես
Աղուո՞րս, միասին
Սիրոյ առագաստին
Թեւնակներն ոսկի
Բացած արեւին՝
Համբուրել գացինք լոյսին, խրախնանքին
Խորհուրդն ասուածեան,
Մինչ կուրծքիս վրան
Գլուխսդ յեցած՝
Բացիր դուն հոգիդ
Իղձերուս ոսկի կարկաչին վճիտ . . .

• •

Զենիքին վրայ
Արեւն հակայ
Մեր նակատագրին աննուան պատապան,
Կը ոռղայ
Ահա,
— Եզիս յաղբական, —
Կը սուրայ երկձի կառեր որ զմեզ

Կը տանի երգին,
Կեանի՛ն բոցակեզ,
Ու դրսելով իրենց ամրակուռ
Սմբակներն հուժկու
Նժոյգներն աջսետ,
Սալարեներու գոռ
Կուրծին վրայ
Կը փուեն իրենց իրխինջը վետ—վետ
Ու՝ անխւներու
Երգը պողպատէ.
Ո՛, Թրիվալէ,
Մենք սիրահարներ
Նմակներուդ զով,
Պուրակներուդ մորն
Երազայնութեան
Մենք կարօսակեզ
Հոգիներ երկու,
Մենք գարուններուդ
Մրժին վրայ բառած
Կապոյս բիբեռնիկ,
Այդ օր համբուրած
Լոյսը հիմնին,
Նկանք ձորերուդ
Խմելու զինին . . .

* *

Թրիվալե՛, Թրիվալե՛,
Պուրակներուդ մեջ տարփազին
Կեանքը երգ է, կեանքը սեր է,
Ծոցիդ մեջը սիրոյ գիճին
Մենք խմեցինք, տուինք հովին
Զանձրոյթը մեր նին օրերուն։
Երբ ձգեցինք ժեզ, վերսին
Աւեն ուռնացաւ մեր սրբերուն։
Թրիվալե՛, Թրիվալե՛,
Սիրոյ պուրակ, ուր արեւին
Կը ծորի լոյսը արծարեւ։
Ուր ունին երգն իրենց տարփազին
Հանդիպակաց բլրակներու
Անդեռդներն ու հովուունին։
Կ'եռայ սիրս մը մեջըդ արու
Թրիվալե՛, Թրիվալե՛,
Հովիս սիրոյ, ուր մեր հոգին
Ունկնդրեց երգը մարգարեւ
Տենչանքի բորբ արեգակին... .

Վերադարձն ունի
Երգը տաժանքի ,
Զիզ փողոց մ'ահա ,
Լիուած ամայի
Մեր քայլին առջեւ՝
Նման հառաչանքի
Թզկուած ողբի
Մը , կը փռուի ...
Օն , մօրակ մ'եւս ,
Կը կանգնի մեր դեմ
Խոչանգուած ոգին
Հայ նակատագրին
Դժխեմ .

— Լիուած սրբարան —
— Հայ եկեղեցին —
Ամրափակ դռներ
Ուրկէ հայածուած
Է Շնորհալիին ,
Ու հայ հանհարին
Երգը ոսկեղնիկ :
Սեւ նակատագրի , այն զոր յայսեռակ
Պապերը կառուցին ,

Դարերու յոգնած
Խուլ մոռացութեան
Ալիքն աւերեց...
Արդ ողբի մը
Կը յիշեմ զիեզ,
Դժբախս մենաստան,
Օսար ափերու ծաղիկ հայկական,
Դուն բազմաչարչար
Փեռեկտուած աղօրք,
Սիրոյ ճամբուս վրայ
Սիրորդ կը տվայ,
Հայ սրտին նման,
Համնարին նման...

* *

Փուշեպատ ուղի
Մարդ լո՛ւռ կ'երկարիչ
Կը բաշեն ճնաւեր
Կառք մերեք ձիեր,
Ու մենք վերստին
Կը մեկնինք լոյն.
Ստուերեներն արդեն,
Շատոնց իջած են...

* *

Ու դուն հոգիդ
Կարկաչ վճիս,
Այդ իրիկուն
Երազներուն
Տրւած ինձ հետ,
Ակ' արփաւետ,
Չասուածի մհին
Տարից բազնին . . .

* *

Սիրառաւն ունի
Վեպն իր սխրալի,
Կառքն երբ եռածի
Հասաւ կայարան,
Ծառասաններու մէջէն
Հեւալեն ոզեկառքն հսկայ
Կը հասներ արդեն,
Ու մենք գնացքին
Օրօնվ նորէն
Լուսնի լոյսին տակ,
Անապակ
Սկրը կ'երազենք . . .

Կայծեր կը բռչին
խաւարին մեջ ծով,
Կառաօտքը գոռ.
Ծուեն առ ծուեն
Կու տայ ծուխը դուրս,
Ու իր պողպատէ
Անիւներու տակ
Խորտակած ոգին
Միջոցին.
Մուրին բնդմեջեն
Խո՛լ, կատաղօրեն
Կը սուրայ:
Ապա՝
Լիալուսնի տակ
Նինար յովատակ
Մ'երբ վրնջելեն
Այդ զիօներ
Վերջին կայանեն
Տարաւ հեռաւոր
Մեզ ձուերն անդոռ,
Արդեն կես զիօներն
Շատոնց եր անցեր...

* * *

Դե՛, արքացկէ, սիրու եմ բերեր
Հովհաններուն, ձեր լեռներուն.
Ուշը եմ բերեր, սիրահրաւակ
Աղբիւրներուն ձեր կարկաչուն :
Չեզ անծանօք երգիչ մ'եմ ես,
Խօխան սիրոյ եւ երազին,
Հեռուներեկն կու գամ ինչպէս
Կու գայ ծիծառն՝ երգն կտուցին .
Եկեր եմ ձեր հնձաններուն
Խմել զինին ես այս զիօեր,
Լիալուսնի պէս սէ՛ր և հասուն,
Դեռ չհասած սեմերը ձեր ...
Հոգիս ունի երգեր հազար,
Չեր լեռներու ջուրերուն պէս ...
Հազար հեթեար՝ հնարահար
Ազուղներու տաղերուն պէս ...
Բացկ' բացկ' ձեր դռներուն
Փեղկերն ինձի ասպնջական,
Չեզ կը բերեմ չնաղազոյն
Սո արեւելքն երազական ...
Չեզ անծանօք երգիչ մ'եմ ես,
Խօխան սիրոյ եւ երազին,
Հեռուներեկն կու գամ ինչպէս
Կու գայ ծիծառն երգն կտուցին ...

* *

Ներսէն կը լսուի
Հաջիւնն ամենի
Գամփո ի մոր կ'ոռնայ,
Ապա,
Մուրին մեջ,
Դուռը կը դառնայ
Ճռճշագին ծխնիներուն վրայ,
Եւ բնկերունիս
Կու տայ անունն իր.
Զուարք իր ձայնեն
Ահա կը բացուին
Մրեւ մեր առջին,
Գեղջուկ վաղեմի
Հին ծանօթներու ..
Ուրախ՝ իր կարգին
Կառապանն այժմ կը մերակէ ձին,
Եւ մուք գիշերին
Կը սուրայ կառքն իր խաւարին մեզէն
Երազայնօրէն...

* *

Պունն ի՞նչ ժաղցր է
Ուս զիօԵրին մեջ .
Աերդ երբ լուսառեց
Աղբերակի մ'հանգոյն կարկաշե ,
Կը փակէ աշենրն,
Երբ բարբիչներդ յոգնած
Շափրակներու նման կիսաբաց ,
Կը գոցուին ,
Ու երբ ,
Սիրող արիւնիդ
Ժաժին արբըշիո .
Լուսածիր ,
Մեծ երազի մը վայելին արու
Մօս պոռքալու .
Յանկարծ
Նոր արտալոյսի մ'ի խնդիր
Կ'ունինդեւ նիրնն իր ...

Արեւը օատոնց
Երկնակամարին
Վրայ կը ռողար,
Ոսերուն վրայ
Թոշուններ իրենց
Կ'երգեին անոյօ
Դայլայլն երջանիկ
Եւ բուրումնաւես
Վարդասասաններուն
Խունկը կը ծորեր
Սենեկիս մեջ, ուր
Համբուրել կու գար
Զեփիւռը բաղցրիկ
Քումայր վարսերուդ ալիքն յորձանաւաւ,
Առաւօսն ուներ
Երզը Մայիսի,
Ու ճանանչաւուխս
Արիւն իր ոսկի
Սիրտը Ռոմզդի...
Նման զինիին յորդ.
Երք մօսեցուցի
Շուրբս օրունցիդ
Վարդ դասիսուրանին,

Կը յիօե՞ս աղուոր,
Լուսանդո՞ր
Ասդի մը նման
Աչքերդ սիրափիք
Ժագեցան ինձի՝
Ծյն յաւերժական
Ժպիտին նման
Ցիշատակն որուն
Ա՛, չի՛ մոռցըւիր...

Դուք ծանօթ եք այդ լեռներուն,
Անցական հովիտներուն,
Հոն կեանքն ունի
Սիրոյ հեքեարն իր դիւրական,
Ու ասդերը՝
Իրենց համբոյրը մեղրածոր...
Արտերու մեջ,
Արեւին տակը լուսաւիւ,
Կը լուսի երգն աօխատանի
Գերանզօր,
Երգը բեղմնաւոր:
Ու երբ կ'հասնի օրն կիրակի,

Դիւղին հարսներն ու
Պարմանի
Զոյգերն աղօւ,
Կը հաւախուին
Մեծ հրապարակին
Վրայ
Անա,
Ու կը դառնան
Խրենց տուրջպարը խօլական
Բոյորբովի.
Խումբը կ'երգէ.

«Հօրա՛, հօրա՛,
Հրբիեօրի նամքուն վրայ
Աղուո՞ր, զիեզ օր մը տեսայ՞»
Վա՛յ, լէ՛, լէ՛, լէ՛,
Զա՞ն, լէ՛, լէ՛, լէ՛:

Աժոյգդ նեստի
Աստանակած՝ նման ասպետի
Անցար, ու ես մեզ սիրեցի՛.
Վա՛յ, լէ՛, լէ՛, լէ՛,
Զա՞ն, լէ՛, լէ՛, լէ՛:

Ու ժպտեցա՛ր
Ազուռ՝ ինձի, օ՛, ժպտեցա՛ր,
Դարձայ սիրոյդ ևս սիրանար.
Վա՛յ, լէ՛, լէ՛, լէ՛,
Զա՛ն, լէ՛, լէ՛, լէ՛:

Երբ մօտեցար,
Գրկեցիր զիս, եւ ընդերկար
Աշերուս մեջը նայեցար.
Վա՛յ, լէ՛, լէ՛, լէ՛,
Զա՛ն, լէ՛, լէ՛, լէ՛:

Եւ այնպէս խոր,
Սիրոյ այնպէս կրակ մ 'հզօր
Դրիր սրփս մեջ սիրատոչոր,
Վա՛յ, լէ՛, լէ՛, լէ՛,
Զա՛ն, լէ՛, լէ՛, լէ՛,

Ու երբ գացիր,
Զո՞ւր ևս կուրծիս տակ սիրալիր
Փնտուցի սիրս արանուալիր.
Վա՛յ, լէ՛, լէ՛, լէ՛,
Զա՛ն, լէ՛ լէ՛, լէ՛ . . . :

* *

Մարմանդին ծոցը յեռյ զացինք մրասին
Սիրանրաւեր մեր ուխտին
Համբուրելու խորհուրդն անմեկին եւ նզօր,
Մեր տեղանքին բորբ երգով. . .

Զենիքին վրայ արեգակը կը տողար,
Նման հնացի մ'հրավառ,
Նեսնիի մ'սոււերին տակ երբ քասուն.
Երնջկտացիր մօրս դուն :

Ուեսինաբոյց ծառերեն հոյզն աւաւոր
Կը բորէր վար լուսածոր,
Մինչ դարաւոր առուն ներքեւ մեր ոսքին
Հուսօրօր կը կարկաչէր. . .

Այն տաեն ես, այդ ձորերուն ամայի
Մենութեան ծոցը վայրի,
Միրատարի իմ բազուկներուս մեջ զիեզ
Գրկեցի լուռ՝ նովի պես,

Եւ իրանիդ գեղակառոյց կունք մարմար
Դրած մարգին վրայ դալար,
Գեղեցկութեանդ խորանին վրայ բամեցի
Արու իդաերս կատադի. . .

* *

Լիալուսինը երկնակամարին վրայ
Այս գիւեր
Իր մեղրն և ծորեր .
Երկիրն առանցքին վրայ ուղիղ
Բոլորեց տասնընինգ օրջան .
Սայլ մը նոնչաձայն
Կես գիօերեն վերջ
Կը տանի կրկին
Մեզ՝ բաղաբներու
Յօրանջող կեանքին,
Մե՛ծ ձանձրոյթներուն . . .
Քու՝ սայլորդ, բարի՝ սայլորդ,
Երազի պես քու եզներդ,
Զի արեւածագին
Մենք կ'ուզենք հասնիլ
Արեւոփ սիրուն աղօրիքներուն .
Խսկ դուք, հովիսներ,
Աղբերակներու կարկաչով լեցուն
Չժնա՞յ պուրակներ ,
Դե՛մ առագասի տնակս մերիմ ,
Եւ դուք,
Ճակատագրիս
Յաւես անձանօք
Հողի եղբայրներ,
Բարեա՛ւ մճացեք . . .

* *

Ողջ՝ յն Գըմպուլունկ,
Աղօրիբներու բաղաբդ երազուն,
Կոռոգեն ծիծերդ
Զուրերն Արմեսի,
Մեջդ կը տրփե
Սիրան Տրայիանոսի,
Ու ռազմերդի մը պիս
Զիւնապատ լեռներդ
Անա երկնաբերձ
Ամպերու կողերը կը նիրանեն.
Ու կատարներէց
Դարե՛ր շարունակ
Սայլեր բեռնաբարձ
Կը կրեն կրայծոց
Ոզիդ՝ հեռաւոր
Քաղաքներուն բայր։
Երկաններդ կաղան
Վալաքիոյ պատուական
Նատին շարմազուն,
Եւ ափերէդ նամես

Մինչեւ դռները Բիբկօրի գոհար,
Բոլոր աւաներն , զիւղերն ամհամար
Առասպելական ոգիներու պես
Կրակետղերու մեջը նրակեզ,
Կողեւեղ յօսած
Քարերը կ'եփեն...
Գրմագուլունկ ,
Դում աւաններու
Եւ արդիսկան ուկաններու
Ուժն ու նակադիր
Քազաք ,
Մեջդ կը խլրտի
Երգը ցորեաններու ,
Ու ,
Քարահաններու
Անքեզուած ուժին
Որոքր վայրի...
Գրմագուլունկ ,
Միրոյ նանգրուան ,
Ուրիշ մեր նոզին
Յանձնեցին կրկին .

Տքմպովիցայի պղտոր ջուրեցուն...
Այսպիս մեզ նամացաւ
Ճամբորդը, որուն
Սիրը կարօսով
Եւ աչքերն լիցուն
Սիրոյ երազով,
Մեկնացաւ այդ օր
Հեռուն մեռաւոր...

Դու՛ն,

Աչիերեն որուն

Սերն ու բարուքիւնն

Սարվիթնաներու

Նման աւիսին,

Մրժիս մեջ կարեց,

Դու՛ն,

Առուերն որուն

Աւելի ողօղուն և խն

Սիրեն արեգական ,

Ան որ լեռներուն

Տուառ իր սրտին

Ծո՛վ օնդուքիւնն

Ու զեղն անանուն,

Ծւ որուն

Թայնը սիեզերական

Երգի մը նման

Դեռ կ'արձականգէ

Իմ հոգիիս մեջ ,

Դու՛ն, Տոյ՛ր,

— Իմ սիրոյ բազինս աստուածեան ,

Պահն և վայրերեն
Այս՝ վերադարձի...
Ոչ մեկ վարանում,
Եւ յետոյ՝
Մեռելներ ութինք
Մեր խրախնանքի բայլերուն եսին
Հին...
Քայենք,
Ու բող ճակատագիրը
Անյոդդոդդ, առնեղ,
— Ան որ սափորէն
Մատրուակեց մեզ
Գինին տարփակեզ,—
Ըլլայ մեր ուխտին,
Մեր մեծ երազին
Առաջնորդն հզօր,
Զի, վերադարձի
Այս ճամբուն վրայ՝
Կը տեսնեմ
Ես հորիզոններն
Նուանումներուս վառ,
Հրաշափառ...
Ու, առագասի
Նարօտիդ ընդմշչեն

Միմոզաներու հետ
Բաւրումնաւետ,
Ռունգունքներս կ'ըմպեն
Սարսուլն արփատենչ
Կողերեղ վազող
Կտղուցքին լուսեզ...
Ու սիրսրս, ահա
Դարերու դիմաց
Կանգնած յաղբապանծ
Ժայռի մը նման,
Կը լեցուի՛ ազա
Ու յաւերժաբաղձ
Երգով ներարձակ,
Ու սերս արու
Նայուացքիդ աղու
Ծիրին մէջ,
Ստեղծագործ տենչանքին նման
Կը ծլարձակի...
Կինն ես դուն այլեւս,
Ու ես հպարտօրէն
Կը նայիմ
Մայրութեանդ մոջեն
Մարդկութեան ժպտող
Մեծ ապազյին...

Վ Ե Բ Զ

ԳԱԱ Հիմնարար Գիտ. Գրադ.

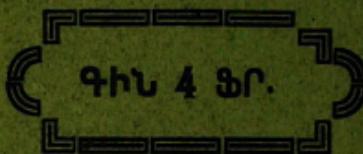

FL0029405

Յ Ե Հ Ր Ա Զ Դ Ա Ն Ի Մ Է Հ

ԿԸ ԽԱԽՈՒԽՆ ՀԵՑԵՒԵԱԼ ԳՐԹԵՐԸ

Զահակիր (Բ. Թիմ (Գրակ. Հաւաքածոյ Լեռնահայաստանի Հերոսամարտը Վ. Գ. Խօխանունի Մալէն (Թատերգ.) Մ. Մէթէթէլինկ	Ա. 100 դր.
Սրիլմոնի Քաղաքապետը	40 "
Թիապարտը (Առակախաղ) Կոմունի Տը Անկիւր	30 "
Ռումենի Ժողովիդ. Պատմուածքներ Նիխոլա Խօկա	30 "
Վերադարձը (Թատերգ.) Ժորժ Ռիվուկ և Ապահովագրեալ Խամակ մը (Կատակերգ.)	10 "
Գ. Քուրքիլինի (Մեկ հատորով)	5 Ֆրանք
Սիւրբիանայ Երզարան Շենդակազմ (Ա. Գիրք)	25 դր.
Քերուածներ Պետրո Դուրեան	4 Ֆրանք
Զգայատես Կինը — ՀԱՆՐԻ ՊՈՐՏՕ	25 դր.
Տասը Պատմուածքներ	6 Ֆրանք

Յանձնարարութեանց ճամար դիմել նետեալ հասցեին .

V. Kevorkian Rue Kasti N.o 33, BEYROUTH